

358.

На основу члана 4 Одлуке о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије као привременом органу народне власти у Југославији за време народноослободилачког рата, Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије доноси

ЗАКОН

О ОРДЕНИМА И МЕДАЉАМА ДЕМОКРАТСКЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Члан 1

Орден Демократске федеративне Југославије је знак признања и награде за особите заслуге учињене народима Југославије у рату и миру и за изградњу Демократске федеративне Југославије.

Члан 2

Ордене и медаље даје Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије на сопствену побуду или на предлог појединих министара савезне владе.

У време рата ордене за војничке заслуге даје и Министар народне одбране. По овлашћењу Претседништва Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије могу ордене и медаље за војничке заслуге давати и команданти армија и корпуса Југословенске армије.

Члан 3

Ордени и медаље које Антифашистичко веће народног ослобођења Југославије потврђује или установљује јесу:

1. Орден Народног хероја
2. Орден Слободе
3. Орден Партизанске звезде I реда
4. Орден Народног ослобођења
5. Орден Заслуге за народ I реда
6. Орден Братства и јединства I реда
7. Орден Партизанске звезде II реда
8. Орден Заслуге за народ II реда
9. Орден Братства и јединства II реда
10. Орден Партизанске звезде III реда
11. Орден за храброст
12. Орден Рада I реда
13. Орден Заслуге за народ III реда
14. Орден Братства и јединства III реда
15. Орден Рада II реда
16. Орден Рада III реда
17. Медаља за храброст
18. Медаља Заслуге за народ
19. Партизанска споменица 1941.

Члан 4

Орденима Демократске федеративне Југославије могу се награђивати поједина лица као и војне јединице, установе, предузећа и организације.

Члан 5

Свако ко је одликован орденом Демократске федеративне Југославије може поново бити одликован истим или другим орденом.

Члан 6

Сваки орден и медаља Демократске федеративне Југославије има свој статут који прописује Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије.

Статут сваког ордена садржи:

- а) опис ордена или медаље;
- б) тачно назначење посебних заслуга за које се тај орден или медаља даје;
- в) повластице на које орден даје право носиоцу или његовој породици;
- г) сва остала правила у вези са додељивањем и ношењем ордена.

Члан 7

Истовремено са орденом или медаљом издаје се одликованоме посебни декрет о одликовању и орденска књижица.

Члан 8

Лице, установа, предузеће или војна јединица, награђени орденом, дужни су служити примером у испуњавању обавеза које грађанима Југославије налажу закони.

Члан 9

Орден може бити одликованоме одузет само одлуком Претседништва Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије. Разлог за одузимање одликовања може бити само судска пресуда или поступци који бешчасте одликованог.

Члан 10

Ношење ордена или медаље од стране лица која на то немају права поплачи за собом кривичну одговорност.

Члан 11

Страним држављанима дају ордене и медаље Намесници на предлог појединих министара савезне владе. По овлашћењу Намесништва може ордене страним држављанима давати и Врховни командант Југословенске армије.

Члан 12

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Демократске федеративне Југославије“. С тиме престају важити ранији прописи.

9 јуна 1945 године

Београд

Претседништво

Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије

Секретар,
М. Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. И. Рибар, с. р.

359.

На основу чл. 4 Одлуке о Врховном законодавном и извршном народном претставничком телу Југославије као привременом органу врховне народне власти у Југославији за време народноослободилачког рата, Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије доноси

ЗАКОН

О КОНФИСКАЦИЈИ ИМОВИНЕ И О ИЗВРШЕЊУ КОНФИСКАЦИЈЕ

Члан 1

1) Конфискација имовине јесте принудно одузимање без накнаде у корист државе целокупне имовине (потпуна конфискација) или тачно одређеног дела имовине (делимична конфискација) која је лична својина, или лични удео у заједничкој имовини са другим лицима.

2) Конфискација се односи на сва имовинска права.

Члан 2

Конфискација имовине може се извршити искључиво у случајевима који су предвиђени законом и искључиво од стране њих власти које су за то овлашћене законом.

Члан 3

1) Власт која покреће поступак по делима за која закони предвиђају казну конфискације постараће се да прибави податке о целокупној имовини лица против кога покреће поступак.

2) При изрицању казне конфискације суд, односно за то овлашћена управна власт, узме у обзир све податке о имовини окривљеног лица.

Члан 4

Може се конфисковати само имовина лица које је осуђено на казну конфискације, ма у чему се она састојала. Ако та имовина претставља удео таквог лица у заједничкој имовини с другим лицима (смешанство, породична задруга, ортаклук и сл.), може се тај удео конфисковати у пуном обиму.

Члан 5

Под удар конфискације долазе све ствари осуђеног лица, без обзира да ли се оне налазе у његовој државини или су са свога првобитног места однете у намери да се конфискација осујети или омете. Имовина која потпада под удар конфискације не може прећи наследством нити каквим другим правним односом у власништво других лица.

Члан 6

1) Од конфискације се изузимају 1) предмети кућанства (одело, рубље, обућа, намештај, судови и слично) који су неопходни за живот осуђеног и његове уже породице; 2) оруђа сваке врсте која су неопходна за лични занатлишки рад или за вршење личне самосталне или полусамосталне професије, ако осуђени није од суда лишен права да врши своју професију; 3) окућне, минималне земљишне поседе и живог и мртвог инвентара, са зградама за становање и привреду неопходним за одржање ситног сељачког газдинства без употребе туђе радне снаге; 4) храна и огрев, за личну употребу осуђеног и његове уже породице за четири месеца; 5) новчана сума која не може прећи просечну тромесечну надницу радника дотичног места за сваког члана породице.

2) Приликом одређивања имовине која ће се оставити ужој породици, суд ће водити рачуна о конкретним околностима сваког појединог случаја и узимајући у обзир месне привредне услове. Имовина која се остави ужој породици има се сразмерно препети на све њене чланове.

Члан 7

1) Конфискована имовина прелази у државну својину са својом активношћу и пасивношћу.

2) При конфискацији имовине држава одговара по дуговима и обавезама осуђеног ако су ови настали пре извршења дела и само до висине вредности одузете имовине, уз ограничење из чл. 6 Одлуке Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 21 новембра 1944 године.

3) Уколико је изречена делимична конфискација, држава одговара за обавезе сразмерно вредности одузете имовине.

4) Уколико ови повериоци не би могли бити подмириени у целости из активне конфисковане имовине, подмириће се сразмерно.

Члан 8

У случају поништења пресуде о конфискацији конфискована имовина мора бити враћена. Ако враћање имовине у природи није могуће, накнадиће се бившем сопственику вредност имовине у новцу.

Члан 9

Суд који изрекне казну делимичне конфискације мора у пресуди тачно означити која ће имовина бити конфискована, а не да само назначи величину дела (половина, трећина итд.) или само вредност без назначења ствари.

Члан 10

Са правоснажношћу пресуде којом је изречена конфискација држава стиче право својине на конфискованим добрима.

Члан 11

Ништавне су све правне радње осуђеног учинене пре покретања и за време поступка за конфискацију у намери осуђења или отежања конфискације, или у циљу прикривања, оштећења, умањења или уништења имовине која долази под удар конфискације.

Члан 12

1) Секвестрација у смислу овог Закона јесте привремено одузимање и стављање под контролу државне управе имовине која може да дође под удар конфискације, а у циљу обезбеђења дотичне имовине заштите јавних интереса.

2) Ако пресуда односно одлука о конфискацији још није донета због тога што поступак није покренут или је још у току, а постоји опасност од отуђења, оптерећења, оштећења или умањења вредности имовине у питању, Земаљска управа народних добара, Земаљска комисија за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача или Јавни тужилац код суда који поступак води предложиће прелаз имовине под привремену управу надлежне управе народних добара. Одлуку о предлогу наведених органа доноси онај суд пред којим је покренут или треба да буде покренут поступак по кривичном делу.

Члан 13

1) У случајевима из предњег члана надлежна управа народних добара управља имовином до коначне одлуке суда о конфискацији.

2) Ако се донесе ослобађајућа пресуда или кривични поступак буде на други начин обустављен, имовина се враћа сопственику.

3) Ако се донесе осудна пресуда имовина прелази у својину државе на начин предвиђен у овом Закону.

Члан 14

За време привремене управе (секвестра), у смислу чл. 12 и 13, права трећих лица не могу бити остваривана.

Члан 15

Извршну пресуду о конфискацији имовине доставиће суд одмах средским народним судовима, надлежним за спровођење конфискације, осуђеном односно његовом стараоцу, надлежној управи народних добара, месном народном одбору и надлежном јавном тужиоцу.

Члан 16

Конфискацију спроводи онај средски народни суд на чијем се подручју налази имовина коју треба конфисковати. Уколико се имовина налази на подручју више средских народних судова, сваки ће средски народни суд спровести конфискацију на свом подручју на тражење суда који је донео пресуду.

Члан 17

1) Поступак спровођења конфискације је хитан.
2) По пријему извршне пресуде о конфискацији средски суд одредиће свога изасланика који ће извршити попис имовине која се има конфисковати. Истим одлуком суд ће одредити дан и место где ће се попис извршити.

3) О томе суд ће обавестити осуђено лице или његовог стараоца, надлежну управу народних добара и месни народни одбор, и објавити одлуку на судској табли.

Члан 18

Осуђено лице или чланови његове уже породице могу одредити пуномоћника који ће их заступати у поступку за конфискацију.

Члан 19

Од часа почињања поступка конфискације суд ће по службеној дужности или на предлог надлежне управе народних добара или јавног тужиоца предузети све потребне мере ради обезбеђења имовине од оштећења или пропасти.

Члан 20

1) Судски изасланик спроводи тачан попис свих ствари с њиховим ближим означавањем на лицу места уз сарадњу једног члана месног народног одбора и овлашћеног претставника надлежне управе народних добара, а по потреби и проценитеља, о чему саставља записник.

2) Приликом пописа имовине врши се и процена према вредности у часу пописа.

3) Кад су у питању непокретности, судски изасланик на лицу места или у канцеларији месног народног одбора пописом свих непокретности проглашује да су конфисковане и то уноси у записник. На лице места се излази кад се не може са сигурношћу установити непокретност која се има конфисковати, односно кад је то потребно ради објаве овог поступка народне власти.

4) Ако су у питању покретности судски изасланик ће запечатити све просторије и на улазним вратима истаћи објаву да је спроведена конфискација, са истовременом забраном располагања конфискованом имовином. У запечатеној просторији истаћи ће се на зиду један примерак пописа.

5) Ако са осуђеним у истим просторијама станују и друга лица, па с тога није могуће просторије затворити и запечатити, судски ће изасланик на сваки конфисковани предмет залепити цедуљу са службеним печатом у знак проведене конфискације као и на зиду један примерак укупног пописа. У том случају судски изасланик, ако није могуће конфисковане ствари одмах однети, предаће конфисковане ствари на чување најстаријем укућану или другом подесном лицу.

6) Записник о спроведеној конфискацији потписују, поред судског изасланика и овлашћеног претставника управе народних добара, члан месног народног одбора који је присуствовао попису и процени, проценитељ и један присутни пуномоћни укућанин осуђеног лица.

Члан 21

Уколико суд приликом спровођења конфискације или секвестра установи да нема имовине која би се могла конфисковати или ставити под секвестар известиће се о томе овај суд или народну власт која му се обратила ради спровођења конфискације или секвестра.

Члан 22

1) Приликом спровођења конфискације могу тражити лица испитати правне захтеве у погледу конфисковане имовине. То ће се у најкраћем облику унети у записник.

2) Судски изасланик не може одлучивати о основаности ових захтева.

Члан 23

1) О захтевима трећих лица у погледу конфисковане имовине који се ставе у току поступка или у року од осам дана по спроведеној конфискацији, суд ће у што краћем року одлучити пресудом по саслушању странака и извођењу потребних доказа.

2) Против ове пресуде може се изјавити жалба окружном народном суду у року од осам дана од сазнања за ту пресуду. Пресуда окружног народног суда је правоснажна и извршна.

3) Уколико лице које има право излучивања буде услед несавладљивих запрека спречено да постави захтев у предвиђеном року, не губи право на излучење или накнаду вредности ако га постави у року од годину дана од дана правоснажности пресуде.

Члан 24

Уколико при спровођењу конфискације у смислу члана 22 овог Закона не буде стављен никакав захтев за излучење према члану 23, надлежни суд који спроводи конфискацију извршиће по прегледу пописа и записника свога изасланика пренос конфисковане имовине у државну својину и предаће конфисковану имовину надлежној управи народних добара. У погледу непокретности одредиће суд одмах упис права државе на те непокретности.

Члан 25

Кад су конфисковане непокретности пољопривредна добра, привредна предузећа и т. сл. суд ће на почетку поступка конфискације одредити и подесно лице које ће том имовином управљати привремено до коначне судске одлуке и коначне предаје конфисковане имовине надлежној управи народних добара.

Члан 26

Земалска управа народних добара овлашћена је да управља одузетом имовином кад се ради о објектима који спадају у њену надлежност. У случају конфисковања база, рудника, индустријских предузећа, великих трговачких и других радњи или великих посела од општег привредног значаја одлучиће о праву располагања Државна управа народних добара.

Члан 27

Друге народне власти не могу ни у току поступка конфискације ни после преласка конфисковане имовине у својину државе узимати ни у својину ни на употребу ма шта од конфисковане имовине без претходног одобрења државне или земалске управе народних добара према за то утврђеним законским прописима.

Члан 28

1) Срески народни одбори дужни су најдаље у року од 90 дана по доношењу овог Закона доставити народном среском суду тачан попис непокретне имовине ових ратних злочинаца и народних непријатеља који су у току рата стрељани, убијени, попињули или побегли, а којима имовина или уопште није била конфискована јер се није до ње могло доћи или је била конфискована само покретна имовина или само део те имовине. У свим таквим случајевима народни срески суд, без обзира да ли располаже или не пресудом по којој су таква лица била осуђена, сматраће пресуду извршном у целини као и у изрицању конфискације и формулисаће одлуку о конфискацији целокупне имовине, покретне и непокретне, саобразно овом Закону и исту до краја спровести и извршити прелаз конфисковане имовине и упис права државе на конфисковану непокретну имовину.

2) На пријављивање ових случајева обавезни су срески народни одбори и у том случају ако је била извршена конфискација и саме непокретне имовине, како би суд могао извршити прописан прелаз те имовине у својину државе.

3) Исто тако војни судови и команде дужни су надлежном народном среском суду за горње случајеве доставити из својих архива претиске пресуда како би суд могао до краја спровести конфискацију и донети одлуку о конфискацији, уколико је то пресуда пропустила учинити.

Члан 29

1) Уколико је приликом спровођења конфискације пре доношења овога Закона поступљено противно одредбама члана 6 овог Закона, те је ужа породица остала без нечега, народни срески суд, на молбу уже породице, а по узимању у обзир свих околности, учиниће потребне исправке. Извршење ове исправке припада среском народном одбору.

2) На одлуку народног среског суда из горње тачке има места жалби народном окружном суду у року од осам дана по саопштењу одлуке.

Пресуда народног окружног суда одмах је извршна.

3) Захтеве из тачке 1 овог члана могу заинтересована лица стављати најдаље у року од једне године по ступању на снагу овог Закона.

Члан 30

1) Свуда где постоји имовина Немачког Рајха и његових држављана или имовина лица немачке народности из тачке 1 и 2 Одлуке Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 21 новембра 1944 године која долази под удар конфискације, одлуку о конфискацији доноси среска комисија од три лица коју поставља срески народни одбор, а у граду који има ранг среза или округа слична комисија коју поставља градски народни одбор. У те комисије имају обавезно бити узета два претставника надлежне управе народних добара и један претставник унутрашњих послова среског народног одбора. Чланови комисије на почетку рада полажу заклетву пред надлежним народним одбором.

2) Ове комисије доставиће своју одлуку одмах осуђеном власнику као и надлежној управи народних добара и надлежном народном среском суду. Против решења ових комисија незадовољној странци припада право жалбе у року од осам дана на исто такву комисију при окружном народном одбору кад се ради о одлуци среске комисије, а на комисију при покрајинском народном одбору односно при претседништву земаљског законодавног органа ако се ради о одлукама наведених градских комисија. Решење друге инстанце одмах је извршно.

3) Среска односно градска комисија доставиће своју одлуку, чим је донесла, надлежној земаљској као и Државној управи народних добара са тачним пописом конфисковане имовине, покретне и непокретне, и са извештајем о њеном садашњем располагању и њеном садашњем стању.

4) Исто тако, наведене комисије доставиће, по правоснажности своје одлуке, основне податке о свакој таквој конфискованој имовини надлежном народном среском суду који ће извршити пренос имовине на државу и упис права државе на конфисковану непокретну имовину.

5) Комисије су дужне свршити сав свој посао најдаље до 15 септембра 1945 године.

Члан 31

Свака злонамерна радња у циљу осујећења конфискације или секвестра, а нарочито свако намерно оштећење, сакривање или смањивање вредности имовине, као и злонамерно отуђење или оптерећење сматра се као злочин против народног интереса и казниће се принудним радом до шест година и губитком грађанске части.

Члан 32

Приватна лица која на недопуштен начин или на какав начин без законског основа држе конфисковану или напуштenu имовину или су се бесправно сместила на непокретној имовини ратних злочинаца, народних непријатеља или на немачкој имовини из чл. 30 овог Закона, као и на под секвестар стављеној имовини отсутних лица, морају сву бес-

правно узету покретну и непокретну имовину пратити држави у потпуности и у неопштењем стању и напустити имовину кад им то нареди надлежна управа народних добара.

2) У случају прекршаја ове одредбе примениће се на та лица казније мере предвиђене Законом о заштити народних добара од 24 маја 1945 године.

Члан 33

Органи власти који приликом конфискације имовине не поступе по овом Закону и на на који начин оштете државне интересе или почине кривично дело из користољубља казниће се по одредбама Закона о заштити народне имовине од 24 маја 1945 године.

Члан 34

Овај Закон ступа на снагу кад се објави у „Службеном листу Демократске федеративне Југославије“.

9 јуна 1945 године

Београд

Претседништво

Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије

Секретар,

М. Перуничкић, с. р.

Претседник,

др. И. Рибар, с. р.

360.

На предлог Министра трговине и снабдевања Привредни савет доноси

УРЕДБУ

О РЕГУЛИСАЊУ ЦЕНА

Члан 1

У циљу правилног образовања цена, овлашћује се Министарство трговине и снабдевања Демократске федеративне Југославије да предузима на подручју целокупне територије Демократске федеративне Југославије све потребне мере за одређивање и контролу цена свих предмета за које се укаже потреба.

Члан 2

На предлог Министра трговине и снабдевања савезне владе, Привредни савет одређује предмете који ће бити под режимом нормираних и контролисаних цена.

Члан 3

На предлог Министра трговине и снабдевања савезне владе, а по саслушању мишљења савезног Министарства пољопривреде односно земаљских министарстава пољопривреде, Привредни савет одређује цене пољопривредних производа.

Члан 4

Министар трговине и снабдевања савезне владе одређује предмете који ће се подвести под контролу зараде или који ће се изузети, како од нормираних цена тако и од контроле зараде.

Члан 5

Ова Уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Демократске федеративне Југославије“.

Бр. 307

8 јуна 1945 године

Београд

Претседник Привредног савета,

Андрија Хебранг, с. р.

Министар трговине и снабдевања,
инж. Никола Петровић, с. р.